

KOVÁCS ISTVÁN

Norwid

Üres a fal.
Fölláztak
a festményen túli foltok.

A Vaknak
szempilla-fésült a világ.

Érthetetlen
a SZEGÉNYHÁZ
akár a versek ...

Ki koponyádhoz szólni tudna —
meghalt.

A színpadon zavar
és homály ...
... foszlik köddé a Szellem,
szájakon a markolatkosár ...

„TAKARJATOK BE JOBBAN.”

